

දිනය	: 2021.05.16
සිංහල භාෂාව හා සාහිත්‍යය	: 12 ගෞරීය පැවරුම්
විෂය භාර ගුරු	: රේ.එ්.එස්.එච්. ඇතුලදුර
නිර්දේශක ප්‍රතිචාර	: සඳහා සාහිත්‍ය විශ්වාසය

ප්‍රශ්නය : රසවිදිමට අපුරු කතා ප්‍රවත්තක් සහ ආගමික වශයෙන් සඳහා ඉදිරිපත් කිරීම සඳහා සාහිත්‍ය විශ්වාසයෙහි අභ්‍යාය වූයේ ය. නිර්දේශක කතා ප්‍රවත්ත අසුළු තේ නිදසුන් දක්වමින් විමසන්න.

පිළිතුර සඳහා මග පෙන්වීම : මට්ටකුණ්ඩිලි කතා ප්‍රවත්ත

- නිරදේශක ගුණ්‍යය (සඳහා සාහිත්‍ය විශ්වාසය) පිළිබඳ කෙටියෙන් හැඳින්වීම.
- සාමාන්‍ය පොදු ජන සාමාජය අරමුණු කර ගෙන කානිය රවනා කිරීම :-

නිදසුන : “එසේ හෙයින් තුවන මද වත් ක්‍රියාව්‍යන්දය ඇති ව ධ්‍යාපියෝගයට උපදෙස් ලදීන් බණ දන පින්කමින් හැසිර නිවන් සාදා ගනින් නම් එසේ වූ සත් පුරුෂයනට වැඩ සඳහා සඳහා සාහිත්‍ය විශ්වාසයක් කරමිහ.”

තම කතා වස්තු නිමාණයට පාදක කරගත් පාලි බම්මපදාචිය කතාවේ පාලි ක්‍රමය ඉවත් කරමින් පොදු ජන සාමාජයට ගැලපෙන රසවත් බසක් නිමාණය කිරීම :-

නිදසුන : “පාලි ක්‍රමය හැර අරථ පමණක් ගෙන අප කලා වූ ප්‍රබන්ධයෙහි....”

- ගැනීම් ගෙවිර ගෙශිලිය පාදක කර ගැනීම :-

නිදසුන : “සැවැක් තුවර අදින්නපුබිඛක නම් බමුණාණ කෙනෙක් වෙසෙයි. උව තුම් සුදා හෝජන ජාතකයෙහි කෙළ ගණන වස්තු ඇති සිටාණන් ....”

- උපමා/ රුපක/ ප්‍රස්තාව පිරුල් ➡ වරික, අවස්ථා හා සිද්ධි නිරුපණ සඳහා යොදා ගැනීම.

උපමා :- “තණ අග ගලා තෙල් බින්දුවක් විතරක් අනුන්ට තුදුන් විරු ය. ....”

“නුග ගස මහත් වත් තුග එලය කුඩා වන්නා සේ ....”

“ද්වාශ්‍ය කඩ රෙද්දට ලෝහයෙන් හඩන්නා සේ ....”

උපමාමාලා :- “පැතුව මනා දෙය කඩ පොල් ගසින් තල් පක් පතන්නා සේ, හින්නෙන් සිසිල පතන්නා සේ, අකුසලින් සැපත පතන්නා සේ ....”

“පුන්සද මඩලෙන් භාගයක් රත් වලායකින් වසන කලක් පරිද්දෙන් ද

විදුලියක් හා සාමාන්‍ය පරි දිතුන් වහනසේ බැඳුගෙන ...සිතුකුල් පවති

බඳවද මල් දමින් වෙළන කලක් මෙන් ද....”

රුපක :- “මට්ටකුණ්ඩි නමැති කුඩාසු, පිළි නමැති දිය කොළුඩ් හොත්තේ බුදුන්ගේ තුවන දැලට තමා සමහවුව මනා හෙයින් ....”

ප්‍රස්තාව පිරුල් :- “අභා යවා කඩලා වල්පක ගත්තා සේ ....”

“පය බරවායට පිටිකර බෙහෙන් බඳිනා සේ ....”

- පොදු ජන වහරේ යොමු පාදක කර ගැනීම :-

“ඇතුළකින් තම මලකඩ නමැති වන්නා සේ ....”

“වි අවදියේ නො ලැබා භැඳි වියට හඩන්නා සේ ....”

“සාද විද සිටියවුන්ට බුලක් දී සාදය නිමවන්නා සේ ....”

- කට වහරේ වදන් පාදක කර ගැනීම :-

“බමුණු මිය හිය පුතු දවා පියා මළ පුතු අරහයා හඩුමින් දවාපු සොහොන්හි ඇවිදි....”

- නාවසාහුසාරී දෙකේ පාදක කර ගැනීම :-

“තොපගේ ප්‍රත්‍යුවන්ගේ සැටි පෙවෙන් තපුර....”

“පින්වත් බැලීණිය කුමක් කියයි ද?....”

“මාගේ රථ මැදිරියෙක් ඇතු. ඒ තෙමේක් ගනරන්මුවා ය....”

“ලදාත් පිවත් වත්නා මුත් නොලුදාක් පිවිතය හරමි....”

“ඡම්බල බමුණු, අසන දෙයටත් වඩා දුටු දෙය ප්‍රත්‍යුෂ්‍යය.....”

- ධර්මෝපදේශ දානයෙන් සමාජය යහමගට ගැනීම අරමුණුවෙකාට ගෙන රචකයා කතාව ආරම්භයේ දින්, කතාව අතරතුර දින්, කතාව අවසානයේ දින් සුදුසු පරිදි අවධානය යොමුකර තිබීම.

කතාව ආරම්භයේ දින :- “යම් කෙනෙක් නුවන නමුත් පහන් ඇසින් කුගල් මගට බැස ලකු මුත් කුගලයෙහි භැසිරෙත්

නම් ඒ නිසා ලබන ලෙවී ලෙවිතුරා සැපත් මට්ටකුණ්ඩිලි වස්තුවෙන් දක්වමිහ”

කතාව අතරතුර දින :- “ මේ අවස්ථාවට පිළිවන් ව තිබෙන සිත පැහැදි ම කෙරෙම් ‘යයිතා ....”

කතාව අවසානයේ :- “ එසේ හෙයින් සියලුම පින්කමට ප්‍රධාන වූ සිත පහදවා පින් කරව ....”

“එසේ හෙයින් සත් පුරුෂයන් විසින් සද්ධිමිරන්නාවලි නමැති මූණු බලා ශිල- සමාද්ධාදී ගුණ සොහාවෙන් හොඳනේ මැනවී.”

- මට්ටකුණ්ඩිලි වස්තුවෙන් ප්‍රායෝගික පිවිතයට ලබා දෙන සදුපදේශ ➡

• සිටුවරයෙකු වූ අදින්නපුබිඛක තම එක ම පුතුට නිසි වයසේ දි පලන්දන ආහරණ ඉකා දිලින්දෙකුගේ තත්ත්වයටත් තොගුලපෙන ලෙස සාදා දුන් නිසා දරුවාට ආවේණික නමක් ද පටබැඳීම: එබැවින් දරුවා සමාජයේ උපනාසයට ලක්වීම.

• කෙනෙක් දිනය තිබුණ ද තම ප්‍රාණසාරී එක ම පුතුට නිසි පෝෂණයෙන් පුතු වූ ආහාර-පාන ලබා නො දුන් බැවින් පුතු රෝගාතුර වීම: එනම් දුව් මසුරුබව කමන්වත් තමන් ඇසුරු කරන්නනවත් අනර්ථකාරී වන බව ධර්මසේන පසක් කරලයි.

• අදින්නපුබිඛකගේ දුව් මසුරු මානසිකත්වය නිසා දරුවාගේ රෝගයට නිසි ප්‍රතිකාර නොකිරීමෙන් එක ම දරුවාව ඔහුට අහිමි වීම.

• පියාගේ දුව් මසුරු මානසිකත්වය නිසා දරුවාගේ රෝගයට නිසි ප්‍රතිකාර නොලැබීමෙන් දරුවාට සිය පිවිතයෙන් වනදී වෙවීමට සිදුවීම.

• මුද්ධ ප්‍රාවකයෙකු ව කටයුතු කිරීමෙන් මහත් එල මහත් ආනියංස ලැබේය හැකිබව

• අකුගලය ගැල අදින ගොනු පසුපස එන්නා වූ රියසක මෙන් තමා පසුපස එනබව.

• පහන් සිතින් කළ කුගලය තමාගේ ජායාව හැර නොයන සොවනැල්ල සේ තමා හා එක් ව වසනබව.